

Popkultura w kulturze wysokiej**KLASA:**

Lekcję można przeprowadzić we wszystkich klasach.

TYP SZKOŁY:

Liceum

TEMAT LEKCJI:

Popkultura w kulturze wysokiej.

CZAS TRWANIA:

45 minut

MIEJSCE LEKCJI W CYKLU:

Pierwsza lekcja z dwóch lekcji poświęconych popkulturze w kulturze wysokiej.

KOMENTARZ

Lekcja pokazuje, że definicje kultury wysokiej i niskiej stały się płynne na tyle, że oddzielenie tego, co elitarne od tego, co popularne okazuje się często niemożliwe. Cykl ma na celu dokonanie swoistej nobilitacji popkultury poprzez umieszczenie jej w kontekście kultury wysokiej (przykład filmu A. Niesterowicz o subkulturze hiphopowej)

HASŁO PROGRAMOWE:

- Kultura wysoka, kultura popularna, subkultura
- Komunikacja niewerbalna, język hip hopu

CELE OPERACYJNE LEKCJI:

Uczeń:

- Wie, czym jest kultura wysoka, kultura niska, subkultura
- Rozumie, na czym polega płynność granic kultury wysokiej i niskiej
- Dostrzega popkulturę w kulturze wysokiej
- Wie, czym jest komunikacja niewerbalna
- Wie, czym jest nadawca, odbiorca, komunikat, kod, kontakt, kontekst

METODY DYDAKTYCZNE:

- Podające
pogadanka
- Aktywizujące
dyskusja
- Eksponujące
film

FORMY ORGANIZACYJNE:

- Praca zbiorowa
- Praca indywidualna

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Słuchowo-wzrokowe
telewizor i odtwarzacz dvd / laptop i projektor multimedialny

PRZEBIEG LEKCJI I:

1. Sprawdzenie listy – 3 minuty
2. Podanie tematu lekcji – 1 minuta
3. Rozmowa wprowadzająca w temat – 6 minut

- Czym jest kultura wysoka, jak ją można określić, jakie są jej synonimy?
Czym jest kultura niska, jak ją można określić, jakie są jej synonimy?
(oscylacja wokół pojęć: kultura wysoka, kultura elitarna, kultura niska, kultura popularna, kultura masowa, subkultura)
- Dyskusja
 - Czy kultura wysoka i kultura niska istnieją jako odrębne zjawiska?
 - Czy można łączyć ze sobą kulturę wysoką z popularną? W jaki sposób? Czy to dobrze, czy źle?
 - Czym są subkultury? Co je charakteryzuje?
 - Przykłady subkultur. Do jakiej kultury – wysokiej czy niskiej – należą? Czy da się jednoznacznie odpowiedzieć?
- 4. Wprowadzenie nowego materiału – 12 minut
 - Obejrzenie filmu
 - A. Niesterowicz, *HH*
 - Podanie podstawowych informacji dotyczących filmu i autorki
- 5. Opracowanie nowego materiału – 9 minut
 - O czym jest film?
 - Kim są bohaterki filmu?
 - W jaki sposób wypowiadają się bohaterki filmu?
 - Czemu może służyć pozbawienie filmu dźwięku, muzyki?
 - Kim, według bohaterek filmu, są hiphopowcy?
- 6. Usystematyzowanie nowego materiału – 12 minut
 - Jakie czynniki determinują komunikację?
Omówienie haseł: nadawca, odbiorca, komunikat, kod, kontakt, kontekst
 - Czym jest komunikacja niewerbalna?
 - Jakie mogą być komunikaty niewerbalne?
Jakie niewerbalne sygnały można wysyłać do odbiorcy?
 - Jakim kodem i w jakim kontekście bohaterki filmu nadają swój komunikat?
Czy może on być zrozumiały dla przeciętnego odbiorcy? Dlaczego?
 - Jaką kulturę – wysoką czy niską – reprezentuje film?
Jaką kulturę – wysoką czy niską – prezentuje film? Czy da się jednoznacznie odpowiedzieć?
 - Czy podział na kulturę wysoką i niską ma jeszcze sens? Dlaczego?
- 7. Zadanie pracy domowej – 2 minuty
Wejdź na stronę internetowego słownika slangu i mowy potocznej (np. www.miejski.pl) i przepisz trzy wybrane przez Ciebie hasła.
Dla chętnych (nauczyciel wybiera jedną osobę – być może jest w klasie przedstawiciel subkultury hiphopowej):
Wybierz polską piosenkę hiphopową i zinterpretuj ją (na kolejnej lekcji piosenka zostanie odśpiewana w klasie, a uczeń z udziałem pozostałych uczniów dokona jej interpretacji).

MATERIAŁ JĘZYKOWY BĘDĄCY PODSTAWĄ PRACY NA LEKCJI:

A. Niesterowicz, *HH*, 2002.

ZAŁĄCZNIKI

Anna Niesterowicz – urodzona w 1974, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, polska artystka, tworzy filmy wideo, rysunki, obiekty, instalacje, ilustracje dla prasy.

Anna Niesterowicz, *HH*, 2002

Anna Niesterowicz przedstawia portret subkultury hiphopowej za pomocą języka gestów. Zazwyczaj wykonywane są one w kontekście muzyki, w teledyskach lub na koncertach. Jednak w tym filmie ruch zostaje pozbawiony swego dźwiękowego otoczenia, musi samodzielnie przekazywać treść – staje się swego rodzaju językiem migowym. Artystka wraz z bohaterkami filmu wydzieliła 24 gesty podstawowe, którym przypisała 24 litery

alfabetu. Tymi znakami aktorki opowiadają o sobie, o życiu w Warszawie i swoich zainteresowaniach muzycznych.

HH / hiphopowcy to zwykli ludzie / jedna pasja / skatebordziści to nie hiphopowcy /
raperzy będą żyli wiecznie / chciałabym pojechać do Ameryki, ale nie chcę tam zostawać
/ to nie ubrania czynią mnie silną, lecz coś, co jest we mnie / nie bądź fałszywy / więcej
w sercu niż w kapturze / moja mama chce, żebym była bardziej dziewczęca